

มูลนิธิคุณพ่อเรย์ จดหมายข่าว...

มีนาคม 2555

การเฉลิมฉลองถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรามนุษย์ ยิ่งสำหรับคนไทยถือเป็นการแสดงความโชคดีที่เรามีเทศกาลฉลองเกือบตลอดทั้งปี ทั้งที่เป็นงานบุญเล็กๆ จนถึงงานฉลองใหญ่ประจำปี สำหรับพ่อการฉลองแต่ละครั้งถือเป็นการแสดงออกถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของผู้คนในแต่ละสังคม อีกทั้งยังเป็นโอกาสให้แต่ละคนได้มาสนุกสนานร่วมกัน ภายหลังจากการตรากตรำทำงานหนักตามบทบาทและหน้าที่ของตนมาตลอดทั้งปี

ด้วยเหตุผลนี้เอง เทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ที่ผ่านมา นอกจากที่บรรดาเด็กๆ และบุคลากรทุกคน ภายใต้มูลนิธิคุณพ่อเรย์ได้ส่งคำอวยพรให้แก่กันและกันแล้ว พวกเรายังได้ร่วมรับประทานอาหารและชมการแสดงของแต่ละหน่วยงาน ถือว่าเป็นโอกาสหนึ่งที่พวกเราแต่ละคนได้แสดงออกถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในวันนั้นทุกคนต่างมีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ โดยเฉพาะเสียงหัวเราะของเด็กๆ ถือว่า

เป็นเสียงที่ไพเราะที่สุด ด้วยรอยยิ้มและเสียงหัวเราะของเด็กๆ นี่เองที่ทำให้พวกเราต่างทำงานหนักเพื่อทำให้รอยยิ้มและเสียงหัวเราะของพวกเขาคงอยู่ตลอดไป

คริสต์มาสและปีใหม่

คริสต์มาสและปีใหม่ที่ผ่านมา พ่ออยากให้ทุกคนได้มีโอกาสมาร่วมฉลองกันพร้อมหน้า แทนการจัดฉลองในแต่ละศูนย์ ดังนั้นงานเลี้ยงฉลองคริสต์มาสและปีใหม่ที่ผ่านมา จึงมีเด็กๆ และคนพิการ บุคลากรและอาสาสมัครกว่าเก้าร้อยคนมาร่วมงานฉลองความยิ่งใหญ่ของงานฉลองนี้... ยากที่ทุกคนจะลืม

ภายในงาน โต๊ะอาหารและเวทีการแสดงถูกจัดไว้เต็มสนามกีฬาของโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา ทุกคนต่างมีความสุขกับการทาน **“โต๊ะจีน”** พร้อมกับชมการแสดงของแต่ละศูนย์

เป็นเรื่องเหลือเชื่อมากที่จำนวนเด็กมากมาย แต่ทุกครั้งที่มีการอาหารชุดใหม่ถูกเสิร์ฟที่กลางโต๊ะ พวกเราแทบจะไม่ได้ยินเสียงของพวกเขาเลย ทำให้เรามั่นใจว่าพวกเขามีความสุขกับเมนูที่พวกเราได้เลือกสำหรับพวกเขาจริงๆ

แนวคิดของงานเลี้ยงฉลองของปี นี้ เป็นแนวคิดสโปกปี 1970 (Disco 1970) สำหรับไฮไลท์ของการแสดงคือการเต้นบนเวทีของอาสาสมัครชาวต่างชาติที่ใช้เพลงเมดเลย์ของยุคนั้น ยิ่งในช่วงสุดท้ายที่มีการเต้นรำหมู่กับเหล่านักเต้นใน

เพลง YMCA บรรดาเด็กๆ ต่างกรี๊ดร้องอย่างสุดเสียงเพื่อเชียร์ครูอาสาสมัครที่สอนภาษาอังกฤษของพวกเขา ขณะที่เสียงเพลงค่อยๆ เบาลงๆ ... เสียงระฆังก็ดังขึ้น อันเป็นสัญญาณการมาของซานตาคลอส สำหรับเด็กเล็กบางคน นี่เป็นครั้งแรกที่พวกเขาได้เห็นคนที่มีหนวดเคราหนาๆ สวมชุดสีแดงและตะโกนเสียงดัง “โฮ โฮ โฮ” ขณะที่เด็กๆ หลายคนวิ่งไปหาซานตาคลอส แต่ก็มีอีกหลายคนวิ่งไปซ่อนตัวอยู่ใต้โต๊ะ แต่ไม่นาน... เด็กพวกนี้ก็ออกมาจากที่ซ่อนเพื่อมารับของขวัญและของเล่นจากซานต้า

วันพ่อแห่งชาติ

วันฉลองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดวันหนึ่งของคนไทย คือ **วันพ่อ** ซึ่งตรงกับวันที่ 5 ธันวาคมหาราช อันเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทุกปีโรงเรียนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยาฯ ได้จัดงานวันพ่อแห่งชาติ บรรดาพ่อและผู้ปกครองของนักเรียนหลายคนต้องเดินทางมาพักค้างคืนที่พัทยาเพื่อเตรียมตัวร่วมงานวันพ่อที่โรงเรียนจัดขึ้น

พ่อทุกคนที่มาร่วมงาน จะได้รับดอกไม้ที่ประดิษฐ์ ประดอยจากฝีมือของครูและนักเรียน ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่น่าประทับใจมากที่สุดที่เห็นเด็กๆ มอบดอกไม้ให้กับพ่อและผู้ปกครองของพวกเขาแต่ละคน อันเป็นเครื่องหมายของการแสดงความเคารพรักต่อบุพการีของพวกเขาแต่ละคน แม้พ่อบางคนจะไม่สามารถมาร่วมงานได้ แต่เด็กนักเรียนแต่ละคนก็ยังมีแม่ มีพี่สาว น้องสาว และบรรดาญาติมาร่วมงานแทน

ระหว่างพิธีพ่อสังเกตเห็นคุณยายของเด็กนักเรียนคนหนึ่งเป็นตัวแทนของพ่อในวันนี้ เธอได้ดูแลหลานชายตาบอดของเธอตั้งแต่วัยแรกเกิด และเธอก็อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของพิธีในวันนี้ การเป็นเด็กหนุ่มที่ตัวโตกว่ายาย หลานคนนี้ค่อนข้างเงินอายเมื่อยายพยายามที่จะสวมกอดเขา แต่เมื่อเขาได้

สัมผัสกับวงแขนของเธอ เขาก็คว้าหญิงชราร่างเล็กผู้นี้เข้ามากอดอย่างแรง ก่อนที่ยายจะจูงหลานชายกลับไปยังที่นั่ง ช่างเป็นภาพที่น่าประทับใจมาก และภาพนี้จะอยู่ในความทรงจำของผู้มาร่วมงานอย่างไม่รู้เลือน

หนึ่งในความภาคภูมิใจ

พ่อแม่และผู้ปกครองทุกคน ล้วนอยากให้เห็นบุตรหลานของตนได้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ไม่ใช่เรื่องง่ายที่เด็กๆ ของพวกเราจะไปถึงจุดนั้น แต่ในปี 2553 เป็นปีแรกที่เด็กสามคนจากบ้านเด็กพระมหาไถ่ พัทยา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจุบันเด็กจำนวนเจ็ดคนกำลังศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา และอีกสิบคนกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ และยังมีเยาวชนอีกหลายคนที่กำลังฝึกงานในสถานประกอบการในเมืองพัทยา

เรื่องราวแห่งความสำเร็จ

ในปี 2551 มีเด็กหนุ่มชื่อบุญคนหนึ่งมาที่บ้านแรกรับและงานภาคสนามเพื่อเด็กและเยาวชนพระมหาไถ่ พัทยา พ่อแม่ของเขาได้เสียชีวิตแล้วทั้งสองคน ดังนั้นป้าจึงเป็นผู้ปกครองของเขาตามกฎหมาย ป้าได้ขายที่ดินอันเป็นมรดกของเขาไปและพาเขาไปอยู่ในสถานกักกันเยาวชนชาย เด็กหนุ่ม

คนนี้มีความสนใจเรื่องการปรุงอาหาร เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิจึงได้พาเขาไปสมัครเรียนที่วิทยาลัยการทำอาหาร ปัจจุบันเขาสำเร็จการศึกษาพร้อมทั้งได้งานทำที่โรงแรมชั้นนำของเมืองพัทยา

และเมื่อเร็วๆ นี้เขาได้รับรางวัล **“อดีตเด็กเร่ร่อนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตดีเด่น”** จากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการร่วมกับเครือข่ายองค์กรเพื่อเด็กเร่ร่อน ซึ่งเป็นผลจากการทำงานหนักของเขา และสิ่งนี้ก็ถือเป็นแบบอย่างแก่คนอื่น ๆ ด้วย

สิ่งที่เราสามารถทำได้ก็คือ ให้เด็กแต่ละคนมีการศึกษาโดยให้การสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อที่พวกเขาจะได้ไปถึงจุดสูงสุดเท่าที่ศักยภาพจะอำนวยได้

เด็ก ๆ และนักเรียนของเราทุกคนนั้น ในที่สุดก็จะไปจากเรา ซึ่งเราก็ได้แต่หวังว่าพวกเขาจะมีทักษะความรู้และการศึกษาเพียงพอที่จะทำให้ชีวิตของพวกเขา มีความมั่นคงและมีความสุข

ในพิธีมอบใบประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ ขณะนี้นักเรียนกว่า 60 คนก้าวขึ้นมารับใบประกาศนียบัตร พ่อสะดุดที่นักเรียนหญิงคนหนึ่ง เพราะพ่อเคยได้ยินเรื่องราวของเธอเมื่อครั้งที่เธอมาถึงโรงเรียนที่พัทธยาเป็นครั้งแรก

เธอมีการศึกษาไม่สูงนัก เธอแทบจะไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้เลย และความรู้ที่เธอมีอยู่นั้นน้องสาวของเธอเป็นผู้สอน อย่างไรก็ตาม แม้จะมีอายุสามสิบสามปีแล้วหญิงผู้นี้ก็ยังคงต้องการเรียน เธออยากจะทำอะไรให้แก่ชีวิตของเธอ เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้งานที่ดีมากขึ้น จึงทำให้เธอมาหาเรา ด้วยหวังว่าเราจะสามารถช่วยเธอเติมเต็มความฝันของเธอได้

ภายในระยะเวลาสองปี เธอได้ศึกษาคณิตศาสตร์ การอ่านและเขียนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาการคอมพิวเตอร์ และการจัดการสำนักงานและบัญชี และเมื่อเธอสำเร็จการศึกษา เธอก็ได้งานทำ

ปัจจุบันเธอทำงานอยู่ที่ศูนย์บริการข้อมูล ของบริษัทสื่อสารโทรคมนาคมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ในแผนกรับเรื่องร้องเรียนและปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานโทรศัพท์ เพื่อทำให้การดำเนินชีวิตของลูกค้าของเธอ สะดวกมากขึ้น

ศิษย์เก่า 8 คนจากโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ เพิ่งเริ่มเข้าทำงานที่ **บริษัท กรุงไทยเอกซ่า จำกัด** ซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทประกันชีวิตที่ใหญ่ที่สุดในโลก พวกเขาได้งาน

ทำไมไม่ใช่เพราะพวกเขาพิการและก็ไม่ใช่เพราะเพื่อที่บริษัทจะได้ถูกมองว่าได้ทำสิ่งที่ถูกต้อง หรือเพื่อรับตามสัดส่วนที่กฎหมายกำหนดให้มีพนักงานพิการอย่างน้อยร้อยละหนึ่งของพนักงานทั้งหมด แต่เป็นเพราะพวกเขามีคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งงานตอนนี้พวกเขานั่งทำงานท่ามกลางพนักงานที่มีร่างกายปกติ และเป็นสำนักงานที่พวกเขาจะไม่ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากคนที่นั่งอยู่ถัดไปและนี่เป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ หากนักเรียนของเราไม่สัมผัสเข้ามาทำงานและพวกเขาไม่ประสบความสำเร็จตามที่หวัง นั่นก็เป็นเพราะว่าพวกเขาอาจจะยังเตรียมตัวไม่ดีพอ ไม่ใช่เพราะพวกเขานั่งอยู่บนรถเข็น

ราคาข้าวจะขึ้น

ผู้อพยพจากภัยน้ำท่วมครั้งล่าสุดในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงทั้งหมด 250 คน ตอนนี้กลับบ้านไปแล้ว

แต่ขณะที่พวกเขากำลังทำความสะอาดสิ่งสกปรกและสิ่งของที่เสียหายจากน้ำท่วม ทั่วประเทศก็ยังคงประสบกับความลำบากอยู่

จาก 77 จังหวัดในประเทศไทย มีจังหวัดที่ถูกน้ำท่วมมีถึง 26 จังหวัด ผลกระทบจากอุทกภัยครั้งนี้ คาดว่าผลิตได้รับความเสียหายหลายล้านตัน และนี่อาจเป็นสาเหตุสำคัญของราคาข้าวที่เริ่มสูงขึ้น

ในช่วงน้ำท่วม ชาวขาดตลาด ร้านค้าและตลาดต่างๆ ต้องจำกัดปริมาณการซื้อของผู้บริโภคแต่ละครอบครัว การรณรงค์ขอรับบริจาคข้าวใน **โครงการ “กองทุนข้าว 2555” (SOS Rice 2010)** ประจำปีของเราเกิดขึ้นในเดือนธันวาคม เราได้รับข้าวมาน้อยกว่าปีก่อนๆ มาก แม้ว่าปีนี้เราใช้เวลาถึงสามสัปดาห์แทนที่จะเป็นแค่วันหยุดสุดสัปดาห์ของต้นเดือนธันวาคมเท่านั้น

ตามปกติเราซื้อข้าวถุงใหญ่ขนาด 49 กก. และเราต้องใช้สามสิบลูกต่อสัปดาห์ ถุงละ 49 กก. เฉลี่ยราคาก็โลกรัมละ 23.7 บาท ซึ่งต่ำกว่าในร้านค้ามาก เราอยากจะขอให้คุณช่วยให้เราซื้อข้าวให้ได้มากที่สุดก่อนที่ราคาข้าวจะสูงเกินไป

สวยอะไอย่างนี้...

เรามีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่มาอยู่ในโครงการของศูนย์พัฒนาการเด็กเล็กพระมหาไถ่ พัทยา เด็กคนนี้ ไม่ว่าใครจะสนุกสนานมากสักเพียงใด สำหรับเธอไม่เคยมีรอยยิ้ม เนื่องจากว่า เธอเกิดมาพร้อมกับสิ่งที่อาจจะเรียกว่า “ตาขี้เกียจ” ตาขวาของเธอปิดลงมาประมาณครึ่งหนึ่งและก็เหล่ด้วย

เราสังเกตเห็นว่า เธอไม่ชอบถ่ายรูปและก็ไม่ชอบมองกระจก เด็กๆ ที่เข้ามาใหม่และผู้มาเยี่ยมโครงการ ก็มักจ้องมองเธอ และทำให้เธอมักจะหลบไปอยู่ด้านหลังของเพื่อนๆ

ก่อนวันคริสต์มาส เราพาเธอไปหาจักษุแพทย์ที่โรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร และไม่กี่วันหลังจากนั้น เธอก็ถูกนัดให้เข้าผ่าตัด เรามีความยินดีมาก เพราะว่า มันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากในชีวิตของเธอ

เมื่อใดก็ตามที่เธอผ่านกระจก เธอก็จะเหลือบมองตัวเอง และตอนนี้ไม่มีใครชี้และจ้องมองเธออีก แต่ที่น่าปลื้มใจกว่าสิ่งใดก็คือ... เธอยิ้ม

เด็กๆ จำอดีตของตัวเองได้ไหม

เมื่อเราช่างเข้าสู่ปีใหม่ เรารู้ว่าในช่วงสิบสองเดือนถัดไปเราจะต้องต้อนรับเด็กๆ อีกหลายคนที่มีชีวิตลำเค็ญ ยากจน ถูกละเมิด ถูกละเลยและทอดทิ้งโดยพ่อแม่ของพวกเขา ซึ่งหมายความว่าเด็กๆ เหล่านี้ไม่ค่อยมีรอยยิ้มและซิมเศร้า อย่างไรก็ตามแม้ว่าเราจะไม่สามารถเป็นพ่อแม่ของพวกเขาได้ และก็ไม่มีความสามารถแทนที่ความรัก

ของพ่อแม่ได้ แต่สิ่งที่เราสามารถทำเพื่อพวกเขาได้คือ การให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่พวกเขาต่อไป และทำให้พวกเขาคิดเกี่ยวกับอนาคตของตัวเองมากกว่าอดีต เมื่อพวกเขาสามารถทำเช่นนี้ได้และดีขึ้นแล้ว พวกเขาจะอยู่ในขั้นตอนแรกของการปรับปรุงชีวิตตนเอง

พ่อแม่จะนึกสงสัยว่า เด็กๆ ของเราจะจดจำเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของพวกเขา ก่อนที่จะมาอยู่กับเราสักได้แค่ไหน

มีเด็กผู้ชายคนหนึ่ง ที่พ่อเรียกชื่อว่า “ชัย” อาศัยอยู่ที่หมู่บ้านเด็กคุณพ่อเรย์ มาอยู่กับเราเมื่อเขาอายุได้เพียง 3 ขวบ

“ชัย” อาศัยอยู่กับแม่ ก่อนที่แม่จะตัดสินใจว่า น่าจะดีกว่าถ้าหากเขาอยู่กับชาย ทุกสิ่งดำเนินไปด้วยดีจนกระทั่งพ่อของเขาพยายามที่จะขอลูกคืน แต่การเอาลูกชายคืนจากเขานั้นทำให้เกิดการโต้แย้งขึ้น เกิดการต่อสู้ และในที่สุดพ่อได้ทำให้ชายเสียชีวิต แต่โชคร้ายกว่านั้นคือการที่ชัยต้องเป็นพยานในเรื่องน่ากลัวทั้งหมดที่เกิดขึ้น พ่อก็ได้แต่หวังและภาวนาให้เขาจะไม่จดจำเหตุการณ์ที่น่ากลัวครั้งนั้น และยังหวังอีกว่ามันจะเป็นจริงที่มีคนบอกว่าผู้ใหญ่เท่านั้นที่จะมีชีวิตอยู่กับอดีตแต่เด็กจะอยู่กับปัจจุบัน

วันเด็กที่ผ่านมาซึ่งเป็นวันหยุด เราพาเด็กทุกคนจากหมู่บ้านไปยัง “สวนเสือ” ชัยซึ่งไม่เหมือนใครก็กลัวพอที่จะปีนเข้าไปในกรงลูกเสือเพื่อให้มันโดยให้มันนั่งอยู่บนตักของเขา เขาถามพนักงานว่า “ผมเอาเสือไปบ้านได้มั๊ยครับ” พลันก็มีเสียงตะโกนออกมาจากเด็กคนอื่นๆ เกือบทุกคนและแม่ประจำบ้านว่า “ไม่เอา!!!” เขารู้สึกเศร้าใจที่จะต้องอำลาเพื่อนใหม่ ...แต่ใบหน้าของเขาสดชื่นขึ้นทันทีเมื่อเขาเยี่ยมชมร้านขายของที่ระลึกและได้ทอดเสื่อของเล่นซึ่งขณะนี้อยู่บนหมอนของเขาเรียบร้อยแล้ว

ร่วมสนับสนุนงานของมูลนิธิ และขอรับจดหมายข่าวได้ที่

มูลนิธิคุณพ่อเรย์

เลขที่ 440 หมู่ 9 ตำบลหนองปรือ
อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20260
โทรศัพท์ (038) 716-628, (038) 428-717
โทรสาร (038) 716-629
E-mail : info@fr-ray.org
Website : www.fr-ray.org

ร่วมบริจาคได้ที่

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
1. สาขาบางละมุง จังหวัดชลบุรี
บัญชีกระแสรายวันเลขที่ 342-3-04125-4
2. สาขาชิดคอนแสคว์ กรุงเทพฯ
บัญชีกระแสรายวันเลขที่ 232-3-02275-2